

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Πνευματικὴ Μητέρα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων τῆς Βουλγαρίας

† ΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΡΑΦΕΪΜΑ (1913 - 2004)*

Μία σύγχρονη μεγάλη δικαία καὶ φιλόθεος κατὰ Χριστὸν Ἀμμᾶς

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, 23 Μαΐου/5 Ἰουνίου 2004, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ πλήρης ἡμερῶν, μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀσθένεια, ἡ πολυσέβαστη Γερόντισσα Μάτουσκα (Μητερούλα), ὅπως ἦταν γνωστὴ σὲ ὄλους, Σεραφεΐμα, Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο, πλησίον τῆς Σόφιας στὴν Βουλγαρία.

Ἡ μακαριστὴ Γερόντισσα, κατὰ κόσμον Πριγκίπισσα Ὑλγα Ἀνδρέεβνα Λῆβεν, ἐγεννήθη στὴν Μόσχα τὸ 1913 καὶ μετὰ τὴν Μπολσεβικικὴ Ἐπανάστασι κατέφυγε μὲ τὴν ἐπιφανῆ οἰκογένειά της στὴν Βουλγαρία.

Ἐκεῖ, ὁ κατὰ σάρκα πατέρας της ἐχειροτονήθη σύντομα Ἱερεὺς ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα γιὰ τοὺς Ρώσους μετανάστες στὴν Βουλγαρία Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Μποκουτσάρσκυ Σεραφεΐμ (Σομπόλιεφ) καὶ διωρίσθηκε Ἐφημέριος τοῦ ρωσικοῦ Ναοῦ τῆς Σόφιας.

Ταυτόχρονα, ἡ μικρὴ Ὑλγα ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν ἐπτὰ μόλις ἐτῶν συνεδέθη πνευματικῶς μὲ τὸν ἴδιον Ἀρχιερέα, τὸν κατοπινὸ μέγα Ἀββᾶ της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐμύησε στὶς ἀρχές τῆς εὐλογημένης Μοναχικῆς ζωῆς· αὐτὲς τὶς ἀρχές ἡ μελλοντικὴ Γερόντισσα τὶς ἐγκολπώθηκε πλήρως καὶ ὀλοκαρδίως στὸ ἔφορο ἔδαφος τῆς καλῆς ψυχῆς της. Πράγματι, ὁ Θεὸς τὴν εἶχε προικίσει ἀπλόχερα μὲ πολλὰ καὶ ἐξαιρετὰ δῶρα καὶ χαρίσματα, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἐπολλαπλασίασε, μέσω τῆς φωτισμένης καθοδηγήσεως τοῦ ἀπλανοῦς ἁγίου πνευματικοῦ της πατρὸς Ἱεράρχου Σεραφεΐμ.

Ὁ Ἅγιος Ἀρχιεπίσκοπος
Σεραφεΐμ Σομπόλιεφ.

Ὁ Γέροντάς της διαβλέπων μὲ τὸ διορατικὸ του ὄμμα τὴν μελλοντικὴ της ἐξέλιξι, ἀποκαλοῦσε αὐτὴν ἀπὸ μικρῆ «Γερόντισσα» καὶ προέτρεπε τοὺς πιστοὺς νὰ τὴν εὐλαβοῦνται καὶ νὰ ζητοῦν τὴν εὐλογία της, πρὸς μεγάλην λύτην καὶ ἀδημονίαν της!

ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι καὶ προτροπῇ τοῦ Βλαντίκα Σεραφεΐμ, σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα συνεκροτήθη μία Ἀδελφότης νεανίδων ρωσικῆς καὶ βουλγαρικῆς καταγωγῆς, οἱ ὁποῖες ζοῦσαν τὴν Μοναχικὴ ζωὴ σὲ διαμέρισμα μέσα στὴν Σόφια. Ὁ ἅγιος Ἀρχιερεὺς θεωρεῖται ἰδρυτὴς αὐτῆς τῆς εὐλογημένης Ἀδελφότητος, ἀλλὰ ὅπως προεῖπε προφη-

τικά, ἡ Μονὴ θὰ ἄρχιζε νὰ συστήνεται κανονικὰ μόνον μετὰ τὴν Κοίμησί του, ὅπως πράγματι καὶ ἔγινε.

Διότι, ὀλίγες μόλις ἡμέρες μετὰ τὴν ὁσιακὴ Κοίμησι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεΐμ, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1950, ἀγοράσθηκε ἀπρόσμενα οἰκόπεδο σπὸ Κνιάζεβο, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Σόφια, καὶ ἐκεῖ ἄρχισε θαυματουργικῶς ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου, ὅταν στὴν Βουλγαρία εἶχε τότε προσφάτως ἐπικρατήσῃ ὁ Κομμουνισμὸς καὶ οἱ συνθήκες ἦσαν ἄκρω δυσμενεῖς γιὰ ἓνα τέτοιο ἱερὸ ἐγχείρημα!

Ἡ ἁγία Γερόντισσα, φυλάττουσα ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὶς ἱερὲς ὑποθήκες τοῦ πνευματικοῦ της Πατρός, ὁ ὁποῖος μάλιστα μετὰ τὴν Κοίμησί του ἄρχισε νὰ θαυματουργῆ ἔξαισίως, ἐπιδόθηκε μὲ ζῆλο καὶ μὲ ἀκατάβλητους ἀγῶνες προσευχῆς, κόπου, πίστεως καὶ ὑπομονῆς στὴν σύστασι καὶ συγκρότησι τοῦ ὑποδειγματικοῦ ἀπὸ κάθε ἄποψι Ἱεροῦ Παρθενῶνος, ἐπὶ διάστημα πλέον τοῦ ἡμίσεος αἰῶνος.

Ἡ Γερόντισσα ἦταν πράγματι ἡ γεμάτη ἀγάπη Μητερούλα ὅχι μόνον τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς της, ἀλλὰ καὶ ὄλων ὅσων προσέτρεχαν εἰς αὐτὴν γιὰ πνευματικὴ παρηγορία καὶ στήριξι. Αὐτὴ ἡ πλήρης ἀγάπης φωτεινὴ καὶ χαρισματικὴ παρουσία της, ὡς καὶ ἡ πραότης, ὑπομονή, μεγαλοψυχία καὶ σοφὴ διάκρισί της, ἔργω καὶ λόγῳ, ἀποτελοῦσαν τὴν ἀναψυχὴ καὶ λύτρωσι ἀναριθμητῶν ψυχῶν.

Ἡ ἁγία Ἠγουμένη ἀνέπνεε κυριολεκτικῶς τὸν Χριστὸν καὶ ἀκτινοβολοῦσε τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον Του γιὰ ὄλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους.

Ἦταν ὅμως καὶ Ὁμολογήτρια τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, κατὰ τὸ παράδειγμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πολυσεβάστου καὶ πολυαγαπητοῦ της Ἀββᾶ.

Ἔτσι, ὅταν τὸ Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας εἰσήγαγε τὴν οἰκουμενιστικὴ καινοτομία τοῦ νέου ἡμερολογίου στὴν ζωὴ τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας τὸ 1968, ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου ἦταν ἡ μόνη ποὺ ἀντετάχθη σθεναρῶς, τοῦ κομμουνιστικοῦ μάλιστα καθεστώτος μεσουρανοῦντος τότε στὴν χώρα!

Στὴν Μονὴ αὐτὴ ἐτέθησαν ὑπὸ περιορισμὸν καὶ οἱ τέσσαρις Κληρικοί, οἱ ὁποῖοι ἀρνήθησαν τὴν Καινοτομία, ὅλοι πνευματικὰ τέκνα τοῦ ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεΐμ τοῦ νέου Θαυματουργοῦ τῆς Σόφιας: οἱ Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Σόφιας Ἀρχιμανδρίται Σεραφεΐμ καὶ Σέργιος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παντε-

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς μὲ τὴν μακαριστὴ Γερόντισσα Σεραφεΐμα, τὸν πολὺ Ἀρχιμανδρίτη π. Σέργιο καὶ ἓναν Ἱερομόναχο ἐξ Ἑλλάδος, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου Κνιάζεβο Σόφιας, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1991.

λεήμων και ὁ Ἱερομόναχος Σεραφεῖμ. Ἀπὸ τοὺς Ὁμολογητὰς αὐτοὺς Πατέρας ἐπίζη σήμερα μόνον ὁ ὑπέργηρος πλέον πολυσέβαστος π. Σέργιος.

Ἡ Μονὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὑπὸ τὴν φωτισμένη καθοδήγησι τῆς ἡρωϊκῆς Γεροντίσσης Σεραφεΐμας, ἀνεδείχθη προμαχὼν Γνησίας Ὁρθοδοξίας καὶ ἀπετέλεσε τὸ κέντρο καὶ τὴν ἔδρα τῆς ἐνστάσεως κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας στὴν Βουλγαρία. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Μονὴ ὑπέστη διωγμούς, στερήσεις, περιορισμούς καὶ δυσκολίες, ὅμως συνέχισε ἀκλόνητη τὴν σωτήρια ἀποστολὴ της, ἐνῶ δὲν ἔλειπαν καὶ οἱ ζωντανές ἐμφάνειες καὶ παρηγορίες τοῦ Οὐρανοῦ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀγωνιζομένων.

Ἀρχὰς τῆς δεκαετίας τοῦ '80 ἡ Μονὴ συνδέθη πνευματικῶς μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό. Ἀπὸ τότε ἡ μακαρία Γερόντισσα Σεραφεΐμα ἔτρεφε γνήσια αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης στὸ πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας, τὰ ὁποῖα ἐξέφραζε σὲ κάθε εὐκαιρία πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως.

Μετὰ τὴν πτώσι τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἡ Μονὴ ἀνεδείχθη πράγματι ἐστία πνευματικῆς ἀναγεννήσεως στὴν Βουλγαρία. Αὐξήθηκε ἄλλωστε καὶ ἀριθμητικὰ, θεωρουμένη ὡς ἡ μεγαλύτερη Μονὴ τῆς χώρας, μὲ 40 Μοναχὲς καὶ Δόκιμες Ἀδελφές, κάτι ποὺ συμπεριλαμβάνεται στὰ ζωντανὰ θαύματα τῶν προσευχῶν τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Σεραφεῖμ Σομπόλιεφ. Συνέχισε τὴν ψυχοσωτήρια ἀποστολὴ της μὲ ἔμφασι στὴν Ὁρθόδοξη Εἰκονογραφία καὶ στὶς Ἐκδόσεις γιὰ τὸν εὐαγγελισμό τοῦ λαοῦ, ἐνῶ συμπαρεστάθη ἐξ ἀρχῆς ἐνεργῶς στὴν ὀργάνωσι καὶ ἀνάπτυξι τῆς Δικαιοδοσίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν χώρα αὐτὴ ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώτιο, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ στὴν Ἑλλάδα τὸ 1993. Στὴν χειροτονία αὐτὴ συμμετεῖχε καὶ Ἀρχιερεὺς τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου Ρουμανίας.

Πράγματι, γιὰ τὸν Σεβ. κ. Φώτιο ἡ Γερόντισσα Σεραφεΐμα ἦταν κάτι περισσότερο ἀπὸ πνευματικὴ μητέρα...

Μέχρι τῆς ὀσιακῆς κοιμήσεώς της, ἡ μακαριστὴ Γερόντισσα, στὰ ἐνενήντα της χρόνια, παρέμενε τὸ ἴδιο ἐνεργητικὴ καὶ διανοητικῶς καὶ πνευματικῶς διαυγής, ὥστε νὰ καταπλήσῃ τοὺς πάντας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀναγγελία τῆς κοιμήσεώς της ἐβύθισε ὅλους ὅσοι τὴν ἐγνώριζαν στὴν θλίψι καὶ τὸ πένθος...

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία ἐψάλη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά, στὴν Μονὴ τῶν κόπων καὶ ἀγώνων της, τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο τὸ μεσημέρι τῆς Τρίτης, 26.5.2004 ἐκ.ἡμ., ἀπὸ τὸν

Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριά-
διτσα κ. Φώτιο, τὸν ἀντι-
πρόσωπο τοῦ Σεβασμ. Μη-
τροπολίτου μας Θεοφιλέστα-
το Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ.
Ἀμβρόσιο, 21 Ἱερεῖς καὶ 3
Διακόνους. Παρέστησαν πολ-
λὲς χιλιάδες πιστῶν ἀπὸ τὴν
Σόφια καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς
Βουλγαρίας, καὶ ἀπαιτήθη-
σαν πολλὲς ὥρες μέχρις ὅτου

αὐτοὶ ὅλοι δώσουν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὸ σεπτὸ σκῆνωμα τῆς ἀλησιμῆτης
Γερόντισσας, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα πένθους καὶ βαθειᾶς κατανύξεως.

Οἱ «ὄρφανὲς Ἀδελφές» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κνιάζεβο ἔγραψαν χαρακτηρι-
στικά, μεταξύ ἄλλων, σὲ κείμενό τους γιὰ τὸ γεγονός:

«Κατ' ἄνθρωπον, ἡ κοίμησίς της ἀποτελεῖ ἀπροσμέτρητη ἀπώλεια γιὰ ὅλους
μας. Ὅμως ἐμεῖς πιστεύουμε καὶ αἰσθανόμεθα, ὅτι ἡ Μάτουςκα δὲν μᾶς ἄφησε,
δὲν παύει νὰ προσεύχεται γιὰ μᾶς καὶ δὲν παύει νὰ φροντίζει γιὰ μᾶς.

Πανάγαθε Θεέ, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τῆς πιστῆς δούλης Σου καὶ τάξον αὐτὴν
εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς Σου». Ἀμήν!

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 321/Ἰούλιος- Αὐγούστος 2004, σελ. 60-63.